

naast deze heilige ook St. Maria Magdalena met betrekking tot het gebouw een oude traditie bezit.

In de bronnen uit de veertiende en de eerste helft van de vijftiende eeuw wordt de kerk steeds eenvoudigweg aangeduid als de parochiekerk van Rotterdam, (zoals trouwens ook nog dijkwijs in de zestiende eeuw). Daarna ziet men eerst de naam van St. Laurens aan de kerk verbonden. Na de eerste steenlegging in 1449 werd aan de kerk gestadig 'uut liefde' gewerkt, en het volk werd 'met trommels ende trompetten ende ander speeltuych op ende vant werck gehaelt met een vaandel, waerin Laurens brandende op een rooster verbeeld was', aldus een oud kroniekje. In 1461 was de bouw van de toren zover gevorderd dat men er de eerste klok kon ophangen, die Laurentius was genaamd. In 1465 op St. Laurensdag werden de relieken voor de kerkwijding met een grote processie ingehaald ²⁸). Dit zijn de oudste vermeldingen van St. Laurentius in verband met de Rotterdamse parochiekerk. Daarna wordt hij met een zekere regelmaat als (enige) patroon genoemd.

Men kan hieraan toevoegen, dat St. Laurens vanouds bij de Benedictijnen verering genoot. De St. Paulusabdij te Utrecht behoorde deze orde toe, haar uithof te Oostbroek (U.) had St. Laurentius als patroon, en is het dan verwonderlijk dat Rotterdam als een van de kerken, waarover deze abdij het collatierecht bezat, ook deze heilige tot haar patroon zou hebben gekozen? Ook in de Benedictijner abdij van Egmond was hij in ere (de parochiekerk van Alkmaar was aan hem gewijd). Mogelijk in verband hiermee was St. Laurensdag (10 augustus) in het midden van de veertiende eeuw al een van de vaste betaaldagen voor de pacht in Schieland en Delfland, waar de abdij van Egmond veel bezittingen had, terwijl een van de data voor de driemaal per jaar te houden schouw in het Hoogreemraadschap van Schieland op St. Laurensdag lag.

St. Maria Magdalena genoot echter eveneens een bijzondere verering. Een aanwijzing daarvoor is het mede aan haar gewijde hoofdaltaar naast het eerbiedwaardige altaar in de Van der Leckekapel. Ook was haar beeld in de nok van het noordertransept, uitziende op de Oppert, aangebracht, terwijl dat van St. Laurens hoog boven het raam van het zuidertransept stond. Pas in 1676 zijn deze twee manshoge beelden op bevel van de magistraat van hun plaats verwijderd en tot gruis gestampt ²⁹). Verder werden de grote processies te Rotterdam behalve op Sacramentsdag gehouden op St. Laurensdag en op Maria Magdalenadag ³⁰). Ook noemden de R. Katholieken na de Reformatie een van hun schuilkerken naar deze